

EXORCISTA
**ELIAS
VELLA**

Diabol sa nás bojí

Inšpirujúci

EXORCISTA ELIAS VELLA

Diabol sa nás bojí

(v rozhovore s Martinom Ližičiarom)

EXORCISTA
**ELIAS
VELLA**

Diabol sa nás bojí

EXORCISTA ELIAS VELLA

Diabol sa nás bojí

(v rozhovore s Martinom Ližičiarom)

© **BeneMedia**

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná,
uložená do informačných systémov ani inak rozširovaná
(elektronicky alebo mechanicky) bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Spoluautor a redakčné spracovanie © Martin Ližičiar

Tlmočenie a preklad © Mgr. Petra Babulíková

Fotografie © Ing. Matúš Hasil

Jazyková korektúra © Mgr. Zuzana Vandáková

Odborná spolupráca © PhDr. Alžbeta Mráková

Grafická úprava a sadzba © BcA. Milan Pleva

Tlač: Alfa print, s.r.o.

Prvé vydanie (2018)

160+8 strán

ISBN 978-80-972587-9-5

*Diabol sa nás bojí, pretože sme Božie deti, a teda
aj dedičia neba. Máme v rukách silné zbrane -
Eucharistiu, sviatosť zmierenia, Máriu, kríž
či Ježišovu krv, ktorými môžeme proti nemu
bojovať. Z nich má obrovský strach.*

OBSAH

1. Mám radostné srdce, aj keď som zažil utrpenie
– II –
2. Bol som skeptický, či diabol existuje
– 2I –
3. Pri modlitbe viac počúvajte, ako hovorme
– 33 –
4. Každý z nás je zranený
– 45 –
5. Mária je Božie umelecké dielo
– 57 –
6. Mária nemá nahradiť Ježiša, ale privádzať k nemu
– 67 –
7. Ak je Ježiš uprostred rodiny, zvládne všetko
– 75 –
8. Diabol je porazený, no nedokáže prestať bojovať
– 89 –
9. Negatívny postoj k životu je pôdou pre Zlého
– 103 –
10. Som za Krista, alebo som proti nemu?
– 119 –
11. Berieme Eucharistiu za samozrejmosť
– 131 –
12. Opalovať sa pred Ježišom v Eucharistii
– 143 –

1.

**Mám radostné
srdce, aj keď som
zažil utrpenie**

*Mám všetko, a zároveň nevlastným nič.
Každý deň spím v inej posteli, jem rôzne jedlá
v rôznych mestách sveta. Nič mi teda nechýba,
no súčasne nič nevlastným. Nie som však
bezdomovec, ale Boží syn.*

Kto je Elias Vella? V jednom svedectve zdôrazňujete, že ste predovšetkým veľký hriešnik...

Kto si neuvedomuje, že je hriešnik, nemôže veriť v to, že existuje hriech. Všetci sme totiž hriešnici a všetci potrebujeme Božie odpustenie. Preto je to pre mňa veľmi dôležité označenie.

Ak ktokoľvek evanjelizuje, no prezentuje pritom iba sám seba a robí zo seba guru pre ostatných, nedokáže sa dotýkať ľudských srdiec. Realitou teda je, že potrebujeme Božie odpustenie – aj vo Svätom písme sa píše, že i dokonalý človek zhreší sedemkrát za deň... Denne môžeme hrešiť proti trpezlivosti, láskavosti či vernosti.

Preto nemôžem na prvom mieste prezentovať sám seba inak ako tak, že som predovšetkým veľký hriešnik.

Kým ešte ste?

Som františkán minorita a hoci bol môj život poznačený utrpením, mám radostné srdce. A ak má človek vo svojom srdci radosť, je úplne prirodzené, že ju túži odovzdávať aj ostatným. Odnepamäti je mojou túžbou rôznymi spôsobmi pomáhať ľuďom. Chcel som evanjelizovať, poskytovať poradenstvo, modliť sa za oslobodenie druhých či za ich uzdravenie.

Ak sa ma niekto opýta, ako by som opísal sám seba, odpoviem, že som Božím synom, synom Boha. A ak chce niekto vedieť, či mám nejakú farnosť, hovorím, že mojou farnosťou je celý svet. Nemám žiadne stabilné zázemie, pretože cestujem z miesta na miesto. A v tomto prežívam svoju františkánsku chudobu.

Ako to myslíte?

Mám všetko, a zároveň nevlastním nič. (úsmev) Každý deň spím v inej posteli, jem rôzne jedlá v rôznych mestách sveta. Nič mi teda nechýba, no súčasne nič nevlastním. Nie som však bezdomovec, ale Boží syn. Som misionár, ktorý evanjelizuje.

Kde sa cítite ako doma?

V našej františkánskej komunite medzi mojimi bratmi, hoci tam netrávim veľa času. A to ma mrzí. Dobré sa však cítim na celom svete, keď som medzi svojimi bratmi a sestrami vo viere.

Narodili ste sa na Malte. Bolo vo vašom detstve niečo, čo vás nasmerovalo na vašu životnú púť?

Ako malý chlapec som veľmi rád ministroval. Moja farnosť bola františkánska a cítil som sa v nej prijatý. Mal som rád miestnych františkánov, oni mali radi mňa a to bol prvý záblesk, sympatia k tejto reholi.

Keď som medzi nich vstúpil do formácie a začal štúdiá, ani vo sne mi nenapadlo, že by som raz cestoval po celom svete a evanjelizoval druhých ako misionár.

Aké boli vaše predstavy a túžby?

Vždy som chcel robiť pastoračnú činnosť, byť medzi ľuďmi. Poslali ma na štúdiá do Ríma a po nich mi ponúkli prácu na univerzite, aby som učil o spiritualite laikov. Odmietol som to, pretože som mal pred očami pastoráciu: byť vonku, stretávať sa s ľuďmi. Netúžil som prežiť roky za i pred lavicou – musel by som sa sám vzdelávať a vyučovať svojich študentov.